

WERKBLAD 5

Bron: Zin in zorg – menslievende zorg vroeger en nu, 2015, Relief

De tekeningen zijn gemaakt door verzorgende Truus.

GESPREKSKAARTJES

MEE LIJDEN EN MEDELIJDEN

Ik geef mw. J. haar boterham. De deur staat open en de dochter van mw. N. komt langslopen. Ik vraag hoe het contact verliep. De dochter vertelt dat ze bijna niet verdraagt hoe haar moeder nu is. Er is nauwelijks contact. Het voelt heel triest. Ik besef dat mw. J. nu ook van mij geen aandacht krijgt... Ze ligt alleen maar op bed. Ik weet niet hoe erg ze dit vindt. Toch fijn dat ik die dochter even sprak.

- Een dierbare zien lijden is soms onverdraaglijk. Heb je dat zelf weleens ervaren?
- Als iemand ziek wordt veranderen soms ook de relaties die deze persoon heeft. Dat vraagt veel van de zieke zelf en van zijn dierbaren. Herken je dat in je werk?
- Vind je het ondersteunen van familieleden en mantelzorgers ook bij jouw werk horen? Zijn daar ook grenzen aan?
- Net als in deze tekening leidt de aandacht voor de familieleden weleens af van de patiënt zelf. Is dat verkeerd in jouw ogen?

DICHTBIJ IN KWETSBAARHEID

Mw. K. ligt in haar bed. Ze is verdrietig. Valt me op dat ze dit heel vaak is voor het naar bed gaan. Ze zegt vaak: "Er moet nog zoveel gebeuren, ik kan het niet overzien." Al huilend zegt ze (bijna altijd): "Wat fijn dat je me helpt!" Ik zie een hele kwetsbare vrouw, die altijd sterk moest zijn. Ik krijg een hele dikke kus! (Mw. draagt altijd een haarnetje, ziet er zo aandoenlijk uit.)

- Mensen laten in het ziekbed soms een andere kant van hun persoonlijkheid zien. Herken je dat zelf?
- Wanneer ben jij kwetsbaar geweest?
- Hoe ga jij om met een patiënt die jou zijn kwetsbaarheid laat zien?
- Als zorgverlener is het balanceren tussen nabijheid en afstand, wanneer kwam je te dichtbij? Wanneer blijf je liever op afstand?